

К 792/Д 87

120000868772

ПРИЛ ТОПАЛОВ

НЕРВИ ЗА ЛЮБОВ

пиеса в две части

ДРАМАТИЧЕН ТЕАТЪР „САВА ОГНЯНОВ“

сезон 1985 — 1986 година

К 1985
65

761

НЕРВИ ЗА ЛЮБОВ

гост-режисьор

МАРГАРИТА БЛАГИЕВА

сценография

ВИОЛЕТА РАДКОВА

музикално оформление

ВАЛЯ БОЯДЖИЕВА

премиера

на 1 октомври от 19 ч. в театъра

II постановка за сезона 1985 — 1986 година

Действащи лица:

Т О Й

ГЕОРГИ СТЕФАНОВ

Т Я

МАРИНА ПРАШАНОВА

С И Н А

МАРИАН САВОВ

М О М И Ч Е Т О

ЛЮДМИЛА ПЕТРОВА

Действието на пиесата се развива един час преди бракоразводното дело, в подредения с възможности и вкус апартамент на все още неостарели хирург и журналистка, чийто син е студент-първокурсник в Художествената академия.

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868772

Води представлението и следн текста
ГИНКА ЦАНКОВА

447846

КИРИЛ ТОПАЛОВ

КИРИЛ ТОПАЛОВ

е роден на 21 май 1943 г. в София. През 1968 г. завършва българска филология в Софийския университет „Климент Охридски“, където понастоящем работи като доцент по българска литература. Работил е в Полиграфическия комбинат „Димитър Благоев“, във вестник „Народна младеж“, Съюза на българските писатели, Института за български език при БАН, издателство „Български писател“. Автор е на литературно-критическите и литературоведски изследвания „Споделено за поезията“ — 1975, „Проблеми на възрожденската поетика“ — 1979, „Петко Р. Славейков“ — 1979, „Проблеми на българската възрожденска литература“ — 1983, на повестите „Бягай... обичам те“ — 1976, „Стайна температура“ — 1978 в сп. „Пламък“, „Бъди благословена“ — 1979, „Оттук до хоризонта“ — 1980, на книгите с разкази за деца „Бунтовна светлина“ — 1978, и „Будилник с латерна“ — 1981, на сценарии за игрални и документални филми, както и на пиесите „И есен идват щъркели“, „Притча за Философа“, „Свободно съчинение за слънцето“, „Вива Академия“, „Експериментът“, „НЕРВИ ЗА ЛЮБОВ“, „Частен бар“, „Страшния съд“. Негови разкази, повести и пиеси са превеждани на чешки, словашки, руски, полски, унгарски, немски, гръцки и други езици.

В йерархията на жанровете никой от тях са обявявани за водещи, а други — подценявани. Това степенуване се пренася механически и в отношението към сюжетите, а така на реченият „семеен“ сюжет е най-ощетеният. Но ако се позовем на опита на световното кино през последните години, може да се твърди, че наред с откровената политическа тема то с подчертан интерес и успех интерпретира семейните проблеми. Защо тогава в театъра се отнасяме срамежливо към този вид сюжети? Защо винаги ги свързваме с мелодрамата, която в нашето съзнание е белязана с клеймото на старомодното, на чувствата от по-низш, да не кажем дребнобуржоазен порядък. А и човек, общо взето, открито се срамува от сълзите, по-склонен е да прояви открито себе си чрез смях.

Заедно с реабилитацията на по-интимните чувства семейният сюжет притежава присъщи само нему характерологични белези. По повод на семейния роман М. Бахтин ето luckily ги подсказва: „Сюжетността . . . свързва героя с другия герой не като човек с човека, а като баща със син, съпруг със съпруга . . . , където семейните отношения предпоставят твърдата всеопределяща основа на всички сюжетни връзки; случайността тук е изключена. Героят се приобщава към сюжета като въплътен и строго локализиран в живота човек . . .“ Едно заключение, което има стойност и за „семеината“ пиеса.

Подложено на различни центробежни сили или външен натиск, семейството остава онзи механизъм, който не се разрушава, а само претърпява деформации. При него действуват фактори както от социално и морално естество, така и психологически, и биологически, които не е допустимо да се пренебрегват. Това обяснява и повишения интерес на зрителите към все още плахите опити на нашите драматурзи да ги превърне в обект на художествено изследване.

Доказателство е успехът на „Нерви за любов“ от Кирил Топалов, поставена в Театър 199. Тази пиеса навлиза в по-интимните, по-деликатни сфери на семейното всекидневие, където човекът е най-силен и същевременно най-раним, дори безпомощен. В „Нерви за любов“ са показани много от житейските усложнения, които придружават съвремен-

ното семейство. Тук ще срещнем и еманципацията на взаимоотношенията, и малките тайни между двамата съпрузи в дългия съвместен живот. Навярно, ако не беше умнието на автора да строи диалога, да намира нови ситуации, всички струпани беди и тайни биха натежали прекалено. Но драматургът, както не се опитва да оневинява своите герои, да намери затрогващи оправдания за едно или друго обстоятелство в миналото, така и не морализаторствува. К. Топалов е преодолял съществуваща в такъв случаен опасност за усещането, че си попаднал в чужда спалня. В изобразения интимен свят той е изхождал и от социалното, професионалното поведение на героите. Техните взаимни обвинения не се основават само на интимните отношения, а и на обществената им изява, на многого забележими и незабележими връзки с външната реалност, с по-малките или по-големите компромиси. Обвиненията се преливат, авторът успява да създаде необходимото равновесие между двете гледни точки в кризисния брак. Баланс, който не примирява страните, а по-скоро помага да се изследва кривата на семейните отношения.

ДИМИТЪР ЦОЛОВ

... Изразявайки известни резерви към доминиращата интрига над водещата нравствена идея и нейната обществена значимост, трябва да подчертаем порасналото майсторство на драматурга Кирил Топалов при композиционното изграждане в пиесата „Нерви за любов“. Откроява се сюжетната динамика на конфликтния заряд и афористично-мисловната наситеност на диалога. Друга особеност, която заслужава внимание, е жанровата многопосочност на пиесата, което от своя страна определя и нейната широка емоционална амплитуда. В някои моменти дори се усещат нюансите на дълбоко изстрадания трагичен порив и осъзнатата вина...

Главен художествен ръководител и директор
АТАНАС БОЯДЖИЕВ — театровед

Завеждащ литературно бюро
ВАСИЛЕН ВАСЕВ — театровед

Режисьори
СЛАВИ ШКАРОВ, заслужил артист
ДУШКО ДОБРЕВ
СТОЯН КАМБАРЕВ

Главен художник
ВИОЛЕТА РАДКОВА

Художник-проектант
ИВАН ПОПОВ

Художник по рекламата
ДИМИТЪР ГИЛЕВ

Технически сътрудници:

завеждащ постановъчна част — Петко Шопов, художник-изпълнители — Цанко Цанев и Иван Памуков, ръководител „Организация и реклама“ — Дора Ковачева, ръководител на художественото осветление — Георги Харалампиев, завеждащ звуково оформление — Цвятко Ячев, театър-майстор Минчо Рачев, тапицерско ателие — Тодорка Кирова, завеждащ театрален реквизит — Васил Сапунджиев, шивашко ателие — Мария Бурова и Цоньо Казаков, железарско ателие — Искрен Мирчев, дърводелско ателие — Ангел Ганев, грим и перуки — Димитричка Тодорова.